

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Доброгорського Володимира Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 17 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ та частини третьої статті 45 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“

м. К и ї в
5 жовтня 2018 року
№ 321-1(II)/2018

Справа № 3-327/2018(4404/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Доброгорського Володимира Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 17 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82) та частини третьої статті 45 Закону України „Про загальнообов’язкове державне

пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин Доброгорський В.П. з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 46 Конституції України (є неконституційними), положення підпункту 17 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (далі – Закон № 3668) та частини третьої статті 45 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами (далі – Закон № 1058).

Згідно з положеннями підпункту 17 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 частину третю статті 45 Закону № 1058 викладено в такій редакції:

„3. Переведення з одного виду пенсії на інший здійснюється з дня подання заяви на підставі документів про страховий стаж, заробітну плату (дохід) та інших документів, що знаходяться на час переведення з одного виду пенсії на інший в пенсійній справі, а також додаткових документів, одержаних органами Пенсійного фонду.

При переведенні з одного виду пенсії на інший за бажанням особи може враховуватися заробітна плата (дохід) за періоди страхового стажу, зазначені в частині першій статті 40 цього Закону, із застосуванням

показника середньої заробітної плати (доходу), який враховувався під час призначення (попереднього перерахунку) попереднього виду пенсії.

Якщо особа після призначення пенсії по інвалідності продовжувала працювати та набула не менш як 24 місяці страхового стажу після призначення (попереднього перерахунку) пенсії незалежно від перерв у роботі, при переведенні вперше з пенсії по інвалідності на пенсію за віком застосовується середня заробітна плата (дохід), визначена частиною другою статті 40 цього Закону для призначення пенсії“.

Відповідно до частини третьої статті 45 Закону № 1058 до внесення змін Законом № 3668 переведення з одного виду пенсії на інший провадилося з дня подання заяви з усіма необхідними документами.

Доброгорський В.П. вважає, що оспорюваними положеннями „відбулося встановлення обмежень для обчислення пенсій за вигіднішими показниками, в чому вбачається звуження прав пенсіонерів при здійсненні переведення з одного виду пенсії на інший“. Також, на його думку, порушено „рівні соціальні права на забезпечення у старості“.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Доброгорський В.П. перебуває на обліку в Центральному об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України в місті Дніпрі. З 18 вересня 1996 року отримував пенсію по інвалідності.

З метою перерахунку пенсії у зв'язку з досягненням пенсійного віку Доброгорський В.П. 29 грудня 2011 року звернувся до управління Пенсійного фонду України в Кіровському районі міста Дніпропетровська (далі – Управління) із заявою про переведення його на пенсію за віком. При розрахунку розміру цієї пенсії Управління застосувало показник середньої заробітної плати працівників, зайнятих у галузях економіки України, що був врахований при попередньому перерахунку пенсії Доброгорського В.П. з 19 жовтня 2010 року у зв'язку зі зміною стажу роботи, а саме показник за 2006 рік. На думку автора клопотання, переведення мало бути здійснене за

показником середньої заробітної плати по Україні в цілому за рік, що передував переведенню з одного виду пенсії на інший, тобто за 2010 рік.

Судовий розгляд за позовом Доброгорського В.П. до Управління тривав до 2017 року. Вищий адміністративний суд України ухвалою від 23 листопада 2017 року касаційну скаргу Доброгорського В.П. залишив без задоволення, а постанову суду апеляційної інстанції (Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду) від 29 вересня 2016 року, в якій в задоволенні позову Доброгорському В.П. відмовлено, залишив без змін.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Судове рішення, ухвалене Вищим адміністративним судом України 23 листопада 2017 року, яке є остаточним у справі автора клопотання, Доброгорський В.П. отримав 6 січня 2018 року. Конституційна скарга, підписана ним 23 серпня 2018 року, надійшла до Секретаріату Конституційного Суду України 28 серпня 2018 року, тобто строк її подання пропущено.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Доброгорський В.П. не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Доброгорського Володимира Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту 17 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI та частини третьої статті 45 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**